

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně:

R. H.

X

zastoupená advokátem JUDr. Ing. Petrem Václavíkem
sídlem U Nákladového nádraží 1949/2, Praha 3

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, Praha 5

za účasti

osob zúčastněných na řízení: 1. V. K.

bytem X

zastoupený advokátkou Mgr. Ivou Havlovou
sídlem Mánesova 808/22, Hradec Králové

2. V. S.

bytem X

3. R. S.

bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2018, č. j. 145998/2018/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2018, č. j. 145998/2018/KUSK, a rozhodnutí Městského úřadu Nymburk ze dne 12. 3. 2018, č. j. MUNYM-110/17199/2018/Kus, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Ing. Petra Václavíka, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah žaloby

1. Městský úřad Nymburk (dále jen „stavební úřad“) usnesením ze dne 12. 3. 2018, č. j. MUNYM-110/17199/2018/Kus, zastavil řízení o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby „lékařské zařízení; N. B. X, cca 136 m², výška 12,5 m, rtg. Přístroje, výroba zde není plánovaná na pozemku st. p. X v k. ú. N.“ (dále jen „stavba“), neboť k žádosti nebyla připojena projektová dokumentace.
2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.
3. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručenou soudu dne 21. 1. 2019 se žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalobkyně úvodem žaloby uvedla, že u stavebního úřadu podala dne 7. 12. 2017 žádost o předčasné užívání stavby a žádost o kolaudační souhlas, k nimž přiložila dokumentaci a vyjádření dotčených orgánů. Stavební úřad řízení o těchto žádostech zastavil, neboť podle jeho názoru bylo třeba podat žádost o povolení stavby. Žalobkyně proto podala dne 21. 2. 2018 žádost o dodatečné povolení stavby. Protože veškerá dokumentace byla předložena k žádosti o kolaudační souhlas, resp. o předčasné užívání, nepovažovala žalobkyně za nutné předložit ji opakovaně. Stavebnímu úřadu byla tato dokumentace známa a měl ji k dispozici. Dne 26. 10. 2018 žalobkyně podala opětovně žádost o dodatečné povolení stavby domu č. p. X. Řízení o této žádosti stavební úřad zastavil z důvodu existence pravomocného rozhodnutí o odstranění stavby. Správní orgány postupovaly přepjatě formalisticky, neboť po žalobkyni opakovaně požadovaly dokumenty, které jsou jim známy z úřední činnosti.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že správní orgány se řídí příslušnými ustanoveními správního řádu a stavebního zákona. Byla-li předložena dokumentace k žádosti o kolaudační souhlas, který nemohl být vydán již proto, že stavba nebyla řádně ani dodatečně povolena, lze dovozovat, že stavební úřad podklady k takové žádosti vrátil žalobkyni. Žadatel je povinen k žádosti přiložit zákonem požadované podklady. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně setrvala na svém procesním stanovisku.
6. Osoby zúčastněné na řízení 2 a 3 ve vyjádření uvedly, že žalobu považují za bezúčelné uplatňování práva. Nerespektuje-li žalobkyně pokyny stavebního úřadu, musí nést veškeré důsledky spojené s jejím rozhodnutím. Dlouhodobé nerespektování norem stavebního práva nemůže být přehlíženo, a to zejména za situace, kdy stavba rehabilitačního bazénu

„přerostla“ v zastavění prakticky celého pozemku stavbou bez povolení. Žalobkyně svou stavbou způsobila osobám zúčastněným na řízení 2 a 3 újmu na pohodě bydlení i na hodnotě domu, která se snížila. Žalobkyně měla dva roky na to, aby dodala veškeré podklady. Nedodala však nic, ze stavebního úřadu si dělá legraci a nyní se obhajuje tím, jak stavební úřad špatně rozhodoval.

7. V podání ze dne 17. 7. 2020 osoby zúčastněné na řízení 2 a 3 soudu oznámily, že žalobkyně pokračuje v provádění nepovolené stavby. Žalobkyně k tomuto podání uvedla, že nijak nesouvisí s nyní projednávanou věcí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
9. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Žalobkyně vyjádřila s tímto postupem výslovný souhlas a žalovaný udělil souhlas *implicitě*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělil, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Skutkové okolnosti vyplývající ze správního spisu

10. Žalobkyně dne 21. 2. 2018 podala žádost o dodatečné povolení stavby. Stavební úřad usnesením ze dne 12. 3. 2018 řízení o žádosti zastavil podle § 129 odst. 2 a § 110 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“). Uvedl, že byla podána pouze žádost na formuláři, bez jakýchkoli dokladů a bez projektové dokumentace. Stavebnímu úřadu proto nezbylo než řízení o žádosti zastavit.
11. Proti usnesení stavebního úřadu brojila žalobkyně odvoláním. V něm uvedla, že dne 7. 12. 2017 požádala o změnu užívání a předčasné užívání stavby domu na ulici N. B. čp. X, N.. K této žádosti byla přiložena projektová dokumentace ke stavbě lékařského zařízení, a to včetně veškerých vyjádření dotčených orgánů. Vedoucí stavebního úřadu žalobkyni sdělila, že je třeba nejprve podat žádost o dodatečné povolení stavby, kterou žalobkyně dne 21. 2. 2018 podala. Je tedy zřejmé, že stavební úřad má veškerou stavební dokumentaci a podklady k vydání rozhodnutí. Žalobkyně předpokládá, že jde o opomenutí stavebního úřadu.
12. Stavební úřad při předání spisu žalovanému uvedl, že dne 8. 3. 2018 zaslal celý spis, který se týká žádosti o změnu užívání, krajskému úřadu na základě stížnosti na nečinnost podané žalobkyní. Po vrácení spisu z krajského úřadu dne 4. 4. 2018 se dostavila žalobkyně a požádala o vrácení dokumentace. Dokumentace s veškerými podklady jí byla vrácena.
13. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a usnesení stavebního úřadu potvrdil. Konstatoval, že žalobkyně podala dne 21. 2. 2018 žádost o dodatečné povolení stavby na předepsaném formuláři, nicméně v části B formuláře nebyla jako příloha žádosti označena plná moc, ani projektová dokumentace stavby či další povinné přílohy žádosti. Vzhledem k tomu, že žalobkyně žádost nedoplnila, stavební úřad řízení zastavil. Námitku, že žalobkyně příslušnou projektovou dokumentaci s podklady předala

stavebnímu úřadu již dne 7. 12. 2017, měl žalovaný za irelevantní. Dne 7. 12. 2017 byla stavebnímu úřadu předána žádost o změnu užívání a následné předčasné užívání stavby – domu v ulici N. B. X, N.. Žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 21. 2. 2018 se však týká stavby lékařského zařízení. Podle předávacího protokolu stavebního úřadu byla žalobkyni vrácena projektová dokumentace v jednom vyhotovení s názvem „*Stavební úpravy domu čp. X v N. pro účely rehabilitačního sanatoria – lázně N.*“ s datem 9/2017. Zcela evidentně se tak nejedná o tentýž záměr. Podle žalovaného je navíc nutno poukázat na vyhlášku č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 499/2006 Sb.*“), která stanoví příslušný rozsah a obsah předkládané projektové dokumentace.

Posouzení žalobních bodů

14. Soud z hlediska rozsahu přezkumu předepisuje, že předmětem řízení je toliko posouzení otázky, zda byly naplněny zákonem předpokládané důvody pro zastavení řízení o žádosti žalobkyně, nikoli otázky související se zákonností prováděných stavebních prací, které žalobkyně zmiňuje v žalobě a osoby zúčastněné na řízení 2 a 3 ve svých podáních.
15. Podle § 129 odst. 2 stavebního úřadu postupuje stavební úřad v řízení o dodatečném povolení stavby přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 stavebního zákona.
16. Povinností žadatele o dodatečné stavební povolení je mimo jiné podat řádně vyplněnou žádost na předepsaném formuláři včetně povinných příloh. Podle § 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona je jednou z povinných příloh k žádosti o stavební povolení též projektová dokumentace zpracovaná projektantem.
17. V nyní projednávané věci není mezi účastníky řízení sporu o tom, že žalobkyně předložila žádost o dodatečné povolení stavby na předepsaném formuláři a že k této žádosti nebyla přiložena projektová dokumentace. Podle žalobkyně však měl stavební úřad zohlednit projektovou dokumentaci, kterou předložila dne 7. 12. 2017 společně s žádostí o změnu užívání stavby.
18. K otázce příloh k žádosti o stavební povolení, zejména k projektové dokumentaci, uvedl NSS v rozsudku ze dne 8. 9. 2011, č. j. [9 As 46/2011 - 64](#), že [§ 110](#) odst. 2 stavebního zákona nelze vykládat nepřiměřeně formalisticky. Naopak, účelem tohoto ustanovení je zajistit stavebnímu úřadu dostatek relevantních podkladů pro věcné posouzení záměru stavebníka. V souladu s obecnými zásadami správního řízení je správní orgán povinen umožnit účastníkovi řízení uplatňovat jeho práva a dbát na hospodárny postup řízení. Správní orgán je tedy povinen postupovat tak, aby nevytvářel v řízení překážky, které by uplatňování práv znesnadňovaly, či dokonce znemožňovaly. Současně je povinen postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a aby řízení probíhalo hospodárně bez zbytečného zatěžování účastníků.
19. NSS v posledně citovaném rozsudku vychází ze shora zmíněných zásad v obecné rovině a proboval názor, že „*požadovat předložení dokumentu, který již má správní orgán, i když v jiném správním spise, k dispozici, by bylo nepřípustným formalismem*“. Soud si je vědom skutečnosti, že NSS současně uvedl, že projektovou dokumentaci netřeba znovu předkládat, odkáže-li stavebník výslovně na konkrétní projektovou dokumentaci, což v nyní souzené věci žalobkyně při podání žádosti neučinila. Učinila tak nicméně v rámci odvolání proti usnesení o zastavení řízení, v němž poukázala na projektovou dokumentaci přiloženou k žádosti o změnu užívání stavby. Nejpozději v tomto okamžiku se tak

stavební úřad dozvěděl, že žalobkyně považuje projektovou dokumentaci za řádně předloženou a bylo na něm, aby posoudil, zda projektová dokumentace, kterou v té době prokazatelně disponoval (dle vyjádření stavebního úřadu byla projektová dokumentace vrácena žalobkyni až 4. 4. 2018, tedy přibližně týden po podání odvolání), může posloužit jako podklad v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby.

20. Současně nelze pominout, že podle tvrzení žalobkyně (které žalovaný nezpochybňuje) došlo k podání žádosti o dodatečné povolení stavby v návaznosti na poučení pracovníce stavebního úřadu, podle které je nutno nejprve požádat o dodatečné povolení stavby a teprve následně o změnu užívání stavby. Stavebnímu úřadu tak muselo být z jeho úřední činnosti známo, že řízení o obou žádostech na sebe navazují a věcně spolu souvisí. Podkladem pro vydání rozhodnutí přitom podle § 50 odst. 1 správního řádu mohou být též skutečnosti známé správnímu orgánu z jeho úřední činnosti.
21. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává názor žalovaného, že projektová dokumentace přiložená k žádosti o předčasné užívání vyhotovená pro záměr „*Stavební úpravy domu čp. X v N. pro účely rehabilitačního sanatoria – lázně N.*“ vypracovaná v září 2017 nemohla být dokumentací pro záměr, který byl předmětem žádosti o dodatečné povolení záměru „*lékařské zařízení: N. B. X, cca 136 m², výška 12,5 m, rtg. Přístroje, výroba zde není plánovaná*“. Podle žalovaného se „*zcela evidentně nejedná o jeden a tentýž záměr*“. Tomuto závěru, který vychází pouze z označení (názvu) záměru v projektové dokumentaci a v žádosti o dodatečné stavební povolení, nelze bez dalšího přisvědčit. Je totiž zjevné, že oba záměry se nacházejí v témž objektu (dům N. B. čp. X v N.) a že v obou případech jde o určité lékařské zařízení (rehabilitační sanatorium, lázně). Nelze tedy vyloučit totožnost obou záměrů. Soud přitom poukazuje také na již shora zmíněnou věcnou a časovou souvislost řízení o žádosti o změnu užívání stavby a o dodatečné povolení stavby, která se dle tvrzení žalobkyně měla dotýkat téhož záměru. Úkolem správních orgánů tedy s ohledem na uvedené okolnosti bylo posoudit skutečný obsah projektové dokumentace a učinit úvahu, zda se týká záměru, pro nějž bylo žádáno dodatečné stavební povolení. Ostatně možnost, že se jednalo o projektovou dokumentaci pro tentýž záměr, nevyločil při předložení odvolání žalovanému ani stavební úřad ani posléze žalovaný v rámci vyjádření k žalobě. Správní orgány v obou těchto případech vycházely ze skutečnosti, že projektová dokumentace již byla vrácena žalobkyni, nikoli že šlo o projektovou dokumentaci v nynějším řízení nepoužitelnou.
22. Soud tedy shrnuje, že stavební úřad postupoval nezákonně, pokud řízení o žádosti žalobkyně zastavil i přesto, že chybějícím podkladem disponoval v rámci jiného správního spisu (resp. že se nezabýval otázkou, zda tento podklad nepostačoval k projednání žádosti žalobkyně).
23. Soud nicméně konstatuje, že ani v případě, kdy by šlo o projektovou dokumentaci pro odlišný záměr, nebyly by naplněny zákonné předpoklady pro zastavení řízení o žádosti.
24. Řízení o dodatečném povolení stavby je zahájeno již samotným podáním žádosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 141/2013 - 28), a to bez ohledu na to, zda má žádost všechny zákonem požadované náležitosti (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012 - 20, č. 2871/2013 Sb. NSS). Nejde-li o vady zásadního charakteru, stavební úřad pomůže v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu a principem dobré správy žadateli nedostatky jeho žádosti odstranit, přičemž mu k tomu poskytne přiměřenou lhůtu a současně žadatele poučí, že pokud nedostatky ve stanovené lhůtě neodstraní, řízení

zastaví. Uvedenou povinnost ostatně stavebnímu úřadu v řízení o (dodatečném) stavebním povolení ukládá speciální ustanovení stavebního zákona. Podle § 111 odst. 3 stavebního zákona platí, že pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení se oznamuje pouze stavebníkovi. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.

25. Stavební úřad a posléze i žalovaný opřeli svůj procesní postup o § 110 odst. 4 stavebního zákona, podle kterého *„pokud k žádosti o stavební povolení není připojena projektová dokumentace nebo pokud není zpracována oprávněnou osobou, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi“*.
26. Jak již soud konstatoval shora, projektová dokumentace je jednou z povinných náležitostí žádosti o (dodatečné) stavební povolení [srov. § 110 odst. 2 písm. e) ve spojení s § 129 odst. 2 stavebního zákona]. Nepřiložení projektové dokumentace (či jakékoli jiné přílohy) k žádosti je však jednoduše odstranitelnou vadou žádosti. V případě, že k předložení povinné přílohy nedojde, je aktivována povinnost správního orgánu žadatele vyzvat k odstranění vad žádosti a poučit jej o následcích neodstranění takové vady. K zastavení řízení z důvodu nepřipojení projektové dokumentace k žádosti tak nelze přistoupit ihned a bez dalšího, jak by se mohlo zdát na základě izolovaného výkladu § 110 odst. 4 stavebního zákona, ale je nutno žadatele nejprve vyzvat k odstranění nedostatku žádosti. Ustanovení § 110 odst. 4 stavebního zákona sice obsahuje speciální důvod pro zastavení řízení o žádosti (nad rámec obecných důvodů pro zastavení správního řízení obsažených v § 66 správního řádu). To ovšem neznamená, že by se na vadu žádosti spočívající v absenci přiložení povinné přílohy neměly uplatnit obecné postupy stanovené správním řádem, případně stavebním zákonem. I v řízení o žádosti o (dodatečné) stavební povolení se totiž uplatní subsidiarita správního řádu (§ 192 odst. 1 stavebního zákona a § 1 odst. 2 správního řádu). Nepostupuje-li stavební úřad v souladu s § 111 odst. 3 stavebního zákona a nevyzve-li žadatele k odstranění vad žádosti, zatíží řízení závažnou vadou, která může mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí. Tak tomu bylo i v nyní posuzované věci.
27. Soud k tomu doplňuje, že byť žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobkyně žádost nedoplnila, není součástí správního spisu žádná písemnost, ze které by plynulo, že stavební úřad žalobkyni k doplnění žádosti podle § 111 odst. 3 stavebního zákona skutečně vyzval.
28. Poukázal-li žalovaný zcela obecně na vyhlášku č. 499/2006 Sb., není soudu zřejmé, kam tímto poukazem směřoval. Hodlal-li žalovaný sdělit, že předložená projektová dokumentace nemá vyhláškou požadované náležitosti, byla by taková úvaha jednak nepřezkoumatelná (žalovaný nespecifikoval, v čem spočívaly nedostatky projektové dokumentace), a jednak by neodpovídala důvodu, pro který bylo řízení o žádosti zastaveno.
29. Zmiňuje-li žalovaný ve vyjádření k žalobě, že žádosti žalobkyně v každém případě nemohlo být vyhověno, neboť bylo již dříve rozhodnuto o nařízení odstranění stavby, konstatuje k tomu soud, že tato úvaha žalovaného nenachází žádný odraz v napadeném rozhodnutí. Soud se proto nemůže věcně zabývat správností, či důvodností takové úvahy (z hlediska správnosti postupu stavebního úřadu, který řízení o žádosti zastavil), neboť důvod, pro který bylo řízení o žádosti zastaveno, byl zcela odlišný (nedoložení povinných příloh k žádosti).

Závěr a náklady řízení

30. Soud shrnuje, že v dané věci nebyly naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení o žádosti žalobkyně. Soud proto přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Společně s napadeným rozhodnutím soud zrušil též prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu, neboť popsanou nezákonnost není možno odstranit v řízení před žalovaným (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Správní orgány budou v dalším řízení vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož z obsahu spisu vyplynulo, že stavební úřad již žalobkyni dne 4. 4. 2018 vrátil projektovou dokumentaci a vyjádření dotčených orgánů předložené dne 7. 12. 2017 s žádostí o změnu užívání a předčasné užívání stavby domu na ulici N. B. čp. X, N., vyzve ji stavební úřad k doplnění její žádosti o dodatečné povolení stavby podle § 111 odst. 3 stavebního zákona o tyto náležitosti, k čemuž jí stanoví přiměřenou lhůtu a současně ji poučí o následcích nevyhovění výzvě. V případě splnění výzvy pak posoudí, zda lze žádost o dodatečné povolení stavby meritorně projednat na základě předložených podkladů. Současně je třeba připomenout, že žalovaným zmiňovaná existence pravomocného rozhodnutí o nařízení odstranění stavby bez dalšího neznamená, že by nebylo možné žádost o dodatečné povolení stavby projednat, pokud tato žádost byla podána v zákonem stanovené lhůtě (srov. analogicky rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2020, č. j. 9 As 207/2020 – 32).
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Ty představuje jednak soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč a dále náklady související se zastoupením žalobkyně advokátem ve výši 8 228 Kč. Ty zahrnují odměnu za zastupování za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci a písemné podání žaloby) po 3 100 Kč za úkon [§ 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a náhradu hotových výdajů 600 Kč za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), vše zvýšeno o 21 % představující náhradu DPH, jíž je zástupce žalobkyně plátcem (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Za úkony spočívající v replikách k vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení soud zástupci žalobkyně odměnu nepřiznal, neboť z hlediska přezkumu napadeného rozhodnutí nepřinesly žádné nové relevantní skutečnosti, a nešlo tak o účelně vynaložený náklad. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
32. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil v řízení žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. března 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu